

Ms. Annumeet Khaira v. Principal, Lyallpur Khalas College 189
and another (Jawahar Lal Gupta, J.)

(13) ਸੈਸਰਜ਼ ਆਇਲ ਐਂਡ ਨੈਚੁਰਲ ਗੈਸ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਸਨ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਮੇਟੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।

(14) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਜੋ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁੰਝ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ। 2,000

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ—ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਜੇ. ਐਲ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੁਮੀਤ ਖਹਿਰਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,
ਬਨਾਮ

ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਲਾਇਲਪੁਰ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,
- ਜਵਾਬਦਾਰ।

1991 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 5107

ਮਾਰਚ 18, 1992।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 — ਆਰਟੀਕਲ 226 — ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ—ਅਕਤੂਬਰ, 1987 ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ—ਹੋਰ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਆਈਆਂ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ—ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਪ੍ਰੈਲ 1991 ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ—ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ - ਸਮਾਪਤੀ ਨੋਟਿਸ ਵੈਧ ਨਹੀਂ - ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰ।

ਨੋ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਲ 1987 ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਕਾਲਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਕੁਝ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। . ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਮਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ

ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਯਮਤ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਰਧ - ਵਿਆਪਕ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਐਸ

(1) ਜੇਟੀ 1991(4) ਐਸਸੀ 158.

ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਤੀਜੇ ਹਨ। ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ, ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜੇ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੮)

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ :-

ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਣ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਣਗੌਲਿਆ ਆਰਡਰ P-7 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕਾਲਜ ਦਾ ਪੱਕਾ/ਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਥਾਈ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ।

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇਮਪਗਨ ਐਡ ਆਰਡਰ (ਅਨੇਕਸਰ ਪੀ-7) ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੁਕਮ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝੇ, ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਸਮੇਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਟੀ.ਪੀ.ਐਸ ਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

2 ਲਈ ਵਕੀਲ ਗੁਰ ਰਤਨ ਪਾਲ ਸਿੰਘ।

ਪੁਨੀਤ ਜਿੰਦਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.(ਓਰਲ)

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਲਾਇਲਪੁਰ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ, ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਨੂੰ 25 ਮਾਰਚ, 1991 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੁਝ ਤੱਥ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਾਇਲਪੁਰ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ, ਜਲੰਧਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਵਿੱਚ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ-ਟਾਈਮ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

6 ਜੁਲਾਈ, 1987 ਨੂੰ 'ਕਾਲਜ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਠਿਤ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ, 4 ਜੁਲਾਈ, 1987 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ

Ms. Annumeet Khaira v. Principal, Lyallpur Khalas College 191
and another (Jawahar Lal Gupta, J.)

ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਨੇ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਅੰਤਰ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 12 ਅਕਤੂਬਰ 1987 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 2 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਮਿਤੀ 24 ਸਤੰਬਰ, 1988 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਮਿਤੀ 7 ਮਾਰਚ, 1988 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ। 12 ਅਕਤੂਬਰ, 1987 ਤੋਂ 23 ਸਤੰਬਰ, 1988 ਤੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ।

(3) 10 ਅਗਸਤ 1989 ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰਾਰ ਦੀਆਂ ਦੋ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਥਾਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੀ ਛੁੱਟੀ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ 16 ਸਤੰਬਰ, 1989 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ:-

- (1) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਵੀਲ ਕਮਲ
- (2) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਿਤਾ ਤਿਵਾੜੀ
- (3) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੁਮੀਤ ਜ਼ੀਰਾ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ)।

(4) ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਫਾਈਲ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਤਨ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਲੈਕਚਰਾਰ ਜਿਵੇਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਗੀਤਾ ਖਸਕਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੀਨਾ ਸੂਰਜੀਤ ਨੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੇ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤਿੰਨ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਤਿੰਨ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਾਲਜ ਨੇ 1 ਦਸੰਬਰ, 1989 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 1 ਦਸੰਬਰ 1989 ਤੋਂ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ 1 ਦਸੰਬਰ 1990 ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਲ ਲਈ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 25 ਮਾਰਚ 1991 ਨੂੰ ਕਾਲਜ 24 ਮਈ 1990 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1991 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ।

(5) ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 11. ਅਪ੍ਰੈਲ 1991 ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਾਲਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਹੈ।

(6) ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ ਦੇ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਗਰੇਵਾਲ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਮੈਸਰਜ਼ ਗੁਰ ਰਤਨ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪੁਨੀਤ ਸਿੰਦਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਗਰੇਵਾਲ ਨੇ ਦੋ ਗੁਣਾ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਧਿਕਤਮ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਦਾ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਤਨ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਲਜ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਜਿਸਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

(8) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਲ 1987 ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਕਾਲਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਕੁਝ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਮਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਯਮਤ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਜੇ ਕਿ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਪਰੋਵਲ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜ ਨਾ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਤੀਜੇ ਹਨ। ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ, ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ. ਉੱਥੇ ਅੱਗੇ. ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਮੀਰ ਕਿ ਕੁਝ ਮੌਕਾ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜੇ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ

ਮੈਸਰਜ਼ ਮੇਲੂ ਮਾਈ ਬਾਰੂ ਜੈਨ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ 193
ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਐਸ. ਐਸ. ਸੋਢੀ, ਜੇ.)

24 ਮਈ, 1990 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਕੇ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ

ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਮੌਕਾ।

(9) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਤੁਸੀਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ 124 ਮਈ 0, 1990 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ 25 ਮਾਰਚ 1991 ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਮਾਨਯੋਗ ਐਸ.ਐਸ. ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਜੇ.ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਮੇਲੂ ਮੱਲ ਬਾਰੂ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ/
ਬਨਾਮ
ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ,
ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1990 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 2054

ਸਤੰਬਰ 12, 1991।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਆਰਟਿਕਲ. 226—ਸ. 14 ਅਤੇ 19(1) (f) ਅਤੇ (ਜੀ) - ਹਰਿਆਣਾ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1973 ਸੈਕਸ਼ਨ 36(3) ਅਤੇ (4) — ਖੋਜ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ—ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 19 (ਜੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 1) ਅਤੇ (f) ਅਤੇ (ਜੀ) - ਜ਼ਬਤੀ ਲਈ 165 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ - 'ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36(3) ਅਤੇ (4) ਦੀ ਵੈਧਤਾ? ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ—ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(3) ਅਤੇ (4) ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ।

ਅਗਰਵਾਲ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਸਟੋਰਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 28 ਐਸ.ਟੀ.ਸੀ. 507 ਵਿੱਚ, ਅਗਰਵਾਲ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਸਟੋਰਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, ਯੂਪੀ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਅਰਥਾਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(3) ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਆਈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਵੀ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਜੋ ਇਥੇ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ ੪)

ਨੋ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (3) ਅਤੇ (4) ਤੋਂ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ

ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮਨਮਾਨੀ ਦੀ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨ ਲਈ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ